

2009. IX. évfolyam 2. szám

VADÁSZRÉS

A CSONGRÁD MEGYEI VADÁSZOK LAPJA

Mráz János festménye

m ű v é s z p o r t r é VALACZKAI ERZSÉBET

1958-ban született, s a gyermekkorát a pusztaföldvári tanyavilágban töltötte. A Harangos-ér parti mindennapok a természet kisebb-nagyobb csodáitól lettek örök emlékek számára. Diplomáját a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán szerezte rajz-biológia szakon. Kezdetben a tarnaleleszi általános iskolában tanított. Az utóbbi években főhivatású művészként dolgozik. Tagja az Altamira Egyesületnek, és a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének. 2000-ben elnyerte a Csergezán-díjat. 2008-ban a Magyar Vadászatért Érdemérem kitüntetésre lett. Felgyorsult világunkban feladatának érzi a természet harmóniájának megőrkítését. Mindezt olyan szinten műveli, hogy hazánkban és külföldön a legismertebbek közé tartozik.

Négy év margójára

Tisztelt Csongrád megyei Vadászok és Vadászatra jogosultak!

Eltelt négy esztendő, és újra kamarai választások lesznek a megyében, majd azt követően országosan is. Ilyenkor illendő összefoglalást adni az elmúlt időszakról, ha másért nem is, akkor azért, hogy saját magam is fel tudjam mérni:

Hegyes Zoltán az idei vadásznapi megnyitóján

mit is sikerült megvalósítani a terveinkből, és mire nem futotta időből – energiából, esetleg a tehetségünkéből!!! Azt hiszem, még ma is sokan a vadászok közül nincsenek tisztában azzal, hogy mit is jelent kamarai tagnak lenni, kamarai küldötté „választatni”, és mit is jelent a vezetőség tagjaként felelősen dönteni – elsősorban közpénz-jellegű források felhasználásáról vagy olyan morális és erkölcsi kérdésekben, ahol az etalon nincs sehohy lefektetve. Komoly felelősség a választás felelőssége is, hiszen „összeválasztani” egymással együttműködni képtelen embereket, az nem csak a választottakra nézve igényli a következtetések levonását! Ezen alapfogalmak rögzítése az összegzés elkészítéséhez és a programkészítéshez kellenek, mely program személytől/személyektől elvileg nem független, program mely szervező lehet, program mely segíti a konstruktív munkát, és program melyhez

szükségesnek érzek egy markáns felhatalmazás a választók részéről! Mindenki tapasztalhatta a társadalmi folyamatokban, hogy a nem kellő támogatottság a választásokon hová vezethet...

Az a négy év

A négy évvel ezelőtti választások után az első megyei reakciók, vagy az országos vélemények legalábbis kivárás jellegűek voltak. Lényeges döntéseket hoztunk annak érdekében, hogy az elképzeléseinkhez forrás is álljon rendelkezésre: kijelentettük, hogy nem veszünk fel tiszteletdíjat, és talán ami ennél is fontosabb volt, hogy nem tüntetik ki egymást a vezetőség tagjai...

A kamarai alapszabály értelmében munkáját a vezetőség tiszteletdíj fejében végzi, azonban a kamarai költségvetésben nincs arra fedezet, hogy mindenkinek TB-vel felszorzottan, közterhekkel „terhelten” tiszteletdíjat fizessünk, a működéshez szükséges költségeket ÁFA-san kifizessük, és a költségtérítések vállalása mellett támogatásokat is tudunk nyújtani! Csak akkor van a kamarának „mozgástere”, ha nem osztjuk szét a pénzt sok ember számára egyenként nem jelentős összegként (és fizetjük be utána a vadászoktól már adóztottan kapott pénz

jelentős részét a költségvetésbe)!!! Be kell azonban látni, nem várható el mindenkitől, hogy komoly szervező és egyeztető munkát végezzen el egy közösség érdekében – úgy, hogy annak a munkának nincs semmi anyagi ellentételezése a költségtérítésen kívül. Megítélésem szerint a későbbiekben a tisztségviselők esetében differenciáltan, de szükséges a végzett munkához ellenértéket kapcsolni.

Ez azt is jelenti, hogy annak a forrását a bevételek növelésével, a költségvetés ilyen értelemben egyensúlyban tartásával kell megteremteni.

A 2006-os esztendő történései közül talán vitathatatlanul a jó kezdeményezések közé tartoztak: a Spektív-díj az őz vadászat terén, Res Nullius díj a nem vadászó, de a vadásztért tevékenykedőknek, az Országos Szakmai Verseny, mely a hivatásos vadászok azóta példaértékű és másolandó megmérettetése lett, és számos

szakmai rendezvény az év során, mely elsősorban a hivatásos vadászok továbbképzését szolgálta ... és talán nem utolsó sorban az országban egyedülként komoly áldozatvállalással – előadás jellegű és dokumentáció alapú – használható segítséget adtunk a vadászatra jogosultak részére a haszonbérleti szerződések megújításának folyamatában az FM Hivatallal közösen.

A 2007-es esztendő a vadász-vadász közötti konfliktusok jegyében telt el, amely szinte természetes módon hozta meg a kamarai tagok és vezetőségi tagok közötti konfliktusokat is... A társadalmi környezet is labilis volt, mindenki „sokat és nagyot” szeretett volna alkotni, és mindehhez párosult az akkor már érezhető recesszió. A vezetőségen belüli problémákat az okozta, hogy a különböző mentalitású, habitusú és intelligenciájú emberek előbb-utóbb polarizálódnak, kialakulnak az egységes álláspontot képviselők csoportjai...

Ebben az évben több nagy fába vágtuk a „fej-szénket”, a Hódmezővásárhelyi Állattenyésztési Napok és az Országos Vadászatalálkozó Ópusztaszeren rendezvények „fájába”! Az Állattenyésztési Napokon eleve sokan vannak, a szervezést profik bonyolítják. Megmutatkoztunk, partnereket gyűjtöttünk, önálló eseményrészekkel rukkoltunk elő. A részvétel kiváló gondolat volt! Az Ópusztaszeri Vadászatalálkozó is fantasztikus rendezvény volt, szerintem hatalmas erkölcsi sikerrel...

Egy különleges eseményt is jegyzett még ez az esztendő. A megyei Vadászszövetséggel keretmegállapodást kötöttünk, amely az első lépések egyike volt a megegyezés irányába. Ritka alkalmként volt nyugtázható: van olyan dolog, amelyben markáns egyetértés volt tapasztalható. Bár azóta sokan vindikálják maguknak a kezdeményezéshez való kapcsolódásuk elsőbbségét, az esemény lényege az volt, hogy a vadászoktól származó források elosztása és a közös rendezvényszervezés lehetősége ettől kezdve adottá vált a megyében!

A 2008-as esztendő a változások éve volt! Sokan váltottak szemléletet, néhányan mezt... a viták eredményeképp voltak lemondások és választások... majd az év végére kialakult egy ma működőképesnek látszó kamarai vezetés. Számos olyan dolgot csináltunk másképp, amely talán régóta szükséges lett volna... Elkészült a honlapunk és lassan működni is kezdett, kialakult egy újszerű munkastílus a vadászjeggyé érvényesítésben, megjelentünk az Állattenyésztési Napokon (nagy sikerrel!) már lényegesen költség-takarékosabban ... rendszeresen sikerült megjelentetni a Vadászrészt, és közösen a szövetséggel egy igen jól sikerült megyei vadásznapot szerveztünk a hozzá kapcsolódó eseményekkel (lövészversennyel, főzőversennyel) együtt. Sokan visszatértek az alkotó közösségbe, és vállalt

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

tak újra feladatot ... és volt olyan is, aki nem tudott/nem akart felülemelkedni a problémákon...

2009 egy merőben új szemlélet kibontakozását hozta. Az új vezetőség a párbeszéd és a gondolkodás illetve egymás megbecsülése mellett foglalt állást, és többen a megválasztott új vezetőségi tagok közül megértették azt, hogy ez a köztestület nem elsősorban arra lett létrehozva, hogy kizárólag különféle rendezvények szervezésére használja fel a kamara erőforrásait úgy, hogy közben gyakorlati eredményt az „érdekképviselőben” nem tudnak felmutatni! Egyre több alkalommal kerültek szóba a fontos elméleti kérdések – a jogszabályalkotás, a törvények előkészítése, a fenntartható vadászat és a pályázatokon való részvétel, hogy csak a legfontosabbakat említsem – természetesen a sikeres „akciók” továbbvitele mellett. Semmiképpen sem kezelhető jelentősége alatt az a tény sem, hogy érdemi párbeszéd és tényleges együttműködés kezdődött a Vadászszövetséggel!

A Vadászszövetség a Kamara létrehozása óta sajnálatos leépülési pályán halad. A korábbi időszakban kialakult irányítói szerepkör helyett egy vegetáló, önálló arcúlattal alig bíró, folyamatosan csökkenő tagság és természetesen csökkenő bevétel takarékon történő felhasználását célzó szervezet felélte ideológiai tartalékait is. A 25-30 % körüli megyei szervezettség önmagában is rossz, melyhez párosult a nyomasztó „programtalanság” az erőforrások hiányában ... A nehéz

anyagi helyzetre hivatkozással nem lehet szervezetet sem építeni sem fenntartani. Az országos tendenciák ebben a megyében is érvényesültek, mivel a működtetéshez szükséges pénzeszközök a kamaránál képződnek, a vagyon pedig a szövetségnek „amortizálódik”!!!

Viszony a Szövetséggel

A Megyei Vadászszövetség küldöttgyűlése úgy döntött, hogy a kamara elnöke legyen a választásokig a szövetség elnöke is, ezzel megteremtve annak a lehetőségét, hogy a közösen előteremtett erőforrásokat a lehető legnagyobb hatékonysággal lehessen felhasználni, másrésről az „érdekképviselőt” oly módon gyakorolni, hogy a két szervezet legalább megyei szinten egyeztetett véleményt alakítson ki a vadászokat érintő kérdésekben. A Vadászkamara jövője szempontjából lényeges kérdés, hogy megyei szinten (is) a vadászok mennyire érzik meg annak a felelősségét, hogy a legtöbbit a választásokon tudnak tenni a vadászat jövője érdekében!!! Ez egyrészt vonatkozik a megyei kamarai választásokra is, de természetesen az országos, sőt a parlamenti választásoknál sem lényegtelen a vadászok által hozott döntés. A 2010 évi országgyűlési választások eredménye nagymértékben befolyásolhatja a vadászat és vadgazdálkodás elkövetkezendő legalább négy évét. Egy nagy támogatottságot elérő párt vagy koalíció által létrejött parlament-kormány hozhat olyan hosszútávú ható jogszabályokat, amelyek fejlődő pá-

lyára is állíthatják, ám akár végleg a „süllyesztőbe” is irányíthatják a vadászat és vadgazdálkodás ügyét. Fontos volna, hogy a vadászok társadalma minél előbb fogalmazza meg elképzeléseit a „fenntartható vadászat”-ról, és mielőbb látni kellene a reakciókat a pártok és a jövőbeli kormányzó erők részéről, hiszen ha nem ismertjük meg az elképzeléseinket, melyeket támogathatnának a győztesek, hogyan akarjuk ezeket később érvényre juttatni? Tudom, nem könnyű programot hirdetni, főleg leírva, számon kérhetően, de előbb-utóbb nem lesz más választása annak, aki vezető szeretne lenni (maradni)?!

A kihívások

Első teendőnknek azt tartom, hogy a fenntartható vadászat érdekében először megyei szinten meg kell kötni azokat a megállapodásokat, amelyek keretet adhatnak az elképzelések megvalósításához, és teret is biztosíthatnak ahhoz: a nemzeti parkokkal, a vízügyi és környezetvédelmi szervezetekkel a vadászati hatósággal, valamint mindazon szervezetekkel, amelyek tevékenysége összefügg(het) a vadászattal/vadgazdálkodással. Ezen kívül fontos, hogy a hivatásos vadászok státusza és a munkájukhoz nélkülözhetetlen „háttér” hosszú távra rendezetté váljék. Indokoltnak tartom annak a kikényszerítését, hogy vadgazdálkodási kérdésekben kizárólag szakképzett vadászok foglalhassanak állást. A harmadik, szintén fontos dolog a vadászképzés és vadász-vizsgáztatás, amelynek során a jövőnkkel kapcsolatosan hozhatunk tudatos és nagy jelentőségű döntéseket.

A vadászképzés során a kötelező tanfolyam, és a kötelező gyakorlat oktatás nem kikerülhető a későbbiek során. Amennyiben tovább folytatódik a vadásztársadalom ilyen mértékű „felhígulása” vadászati és kulturális valamint balesetvesélyesség oldaláról vizsgálva, nem tudjuk megakadályozni a hatóságok és a vadászat ellenzői még komolyabb korlátozó intézkedéseket kényszeríteniük ki.

Most kellene igazán „észnél lenni”, és az időben megkezdett költségvetés-tervezésnél megfelelő módon lobbizni az országos központnak, hogy legyen a következő évi költségvetésben „mozgásteret” a minisztériumnak a vadászati hatóságnak és a kamaráknak! A mozgásteret talán a leginkább az növelhetné, ha elkészülne végre a Nemzeti Vadgazdálkodási Program, ráadásul úgy, hogy az nagy valószínűséggel a minisztérium(ok) számára is jól jöhet(ne). Többek közt ez a dokumentum is kellene ahhoz, hogy az uniós források elérhetővé váljanak a vadászatra jogosultak, a vadgazdálkodók, sőt a kutató-, és képző intézetek számára is. A Nemzeti Vadgazdálkodási Program akár a Kamara megrendelésére/költségére is elkészíthető lenne, ha már az erre hivatottak azt nem csinálják meg!

Fontos volna megváltoztatni a megyei szervezetek és az országos központ közötti kapcsolatot, amihez az alapszabályt kellene módosítanunk.

A jelenlegi struktúrában a megyei szervezetek szinte tagdíjbeszedést végző, és az azt továbbta-

Tisztújító Küldöttgyűlés 2009

MEGHÍVÓ

Tisztelt Hívatásos Vadász-, Tisztelt Sportvadász-, Kamarai Küldött !

Az Országos Magyar Vadászkamara Csongrád Megyei Területi Szervezete tisztújító küldöttgyűlését (a sport és a hívatásos vadász küldöttek megválasztását követően) 2009. szeptember 25-én tartja, amelyre ezúton minden megválasztott Küldöttet tisztelettel meghívok!

A közgyűlés helyszíne: Szeged, Rákóczi tér 1.
Megyeháza, Nagytelep-terem

Időpontja: 2009. szeptember 25. (péntek) 18 óra

Tervezett napirendi pontok:

1. Tájékoztató a tisztségviselő választásról
2. Jelölő Bizottság és Szavazatszámoló Bizottság megválasztása
3. Küldöttek választása
4. Egyéb

Szeged, 2009. augusztus 17.

Vadászúdvözléssel:

**Hegyes Zoltán
elnök**

Az 1997. évi XLVI. Törvény 18. §-a alapján a kamarai osztályülésen minden kamarai tag kizárólag saját magát képviselheti, küldöttné és tisztségviselőnek az a kamarai tag választható, aki az ülésen személyesen szóban, távolmaradása esetén írásban nyilatkozik a jelölés elvállalásáról.

ló kirendeltségként működnek, viszonylagos önállósággal a náluk maradó források felhasználását illetően. Ám a jogszabályalkotás folyamatában, a törvény előkészítésben, országos intézkedések előkészítésében gyakorlatilag nem vesznek részt. Fontosnak tartanám, hogy egy alulról építkező, és a döntésekbe a megyei szervezeteken keresztül a régiók vadászainak véleményét beépítő eljárási rend kerüljön meghatározásra, mert csak ebben az esetben lehet a „vadászok” érdekeinek valós ismeretéről egyáltalán beszélni – hát még tenni érte! Mindenképpen el szeretném érni, hogy a hosszú és bonyolult jelenlegi elnevezés helyett a megyei területi szervezetek használhassák a megyei – pl. Csongrád Megyei Vadász Kamara – elnevezést, az ehhez tartozó olyan jogosítványokkal együtt. Ez azt is jelentené, hogy helyi szinten jogérvényes megállapodásokat köthetnek, helyi egyeztetések folytathatnak.

A természetvédelem és környezetvédelem sem csak azért működik ma jól, sőt talán a legjobban Magyarországon, mert a kisebb-nagyobb szervezetek aktívan tüntetnek és hangoztatják a véleményüket, hanem azért, mert hazai és nemzetközi tapasztalatok, komoly tanulmányok és vizsgálatok eredményeit felhasználva magas szintű kommunikációval képesek a negatívumok mellett a várható és tervezhető eredményt is felmutatni! Ezt (is) meg kell tőlük tanulnunk, és nem ellenükre kell tennünk, hanem velük együttműködve kell dolgoznunk! Ez persze nem könnyű, de ha azt vesszük, hogy az ezen feladatokat ellátó kamarai/szövetségi emberek megfelelő javadalmazásban részesülhetnek, akkor ez csak addig probléma, míg az alkalmatlanság felismerése nem szüli meg a szükségszerű változtatást! Bár hozzátenném, a (hivatásos) vadászok (és erdészek) semmivel sem végeznek kevésbé természetföltő tevékenységet, mint az, aki ezt fizetésért teszi, mégis senki sem veszi igénybe a hivatásos vadászok által küldött jelzéseket az immár rendszeressé váló asztalok idején!

A Csongrád megyei őzállomány is lehetne akár nemzeti kincs és tartozhatna a megőrzendő értékek közé. E kellene jutnunk odáig, hogy nem az ország más részén – pl. Budapesten –, hanem az itt élő szakemberek véleményére alapozva kellene egy új őzprogramot indítani, amely az egyre inkább növekvő érdeklődést kihasználhatná, és újra elfoglalhatnánk méltó helyünket Európában a természetes körülmények között élő őzállományok és vadászati lehetőségeinek rangsorában. Sajnos, máris késésben érzem a 2017. évi haszonbérleti szerződések megújításához szükséges törvényi feltételek meglétét. A földtulajdonosok és erdőtulajdonosok már intenzíven mozognak a kérdésben ezt a legújabbban elfogadott Erdőtörvény elég fényesen bizonyítja! A kamarának erőteljesen fel kell lépnie az etikai vétséget elkövetőkkel szemben, mint ahogyan határozottan fel kell vállalnia azok védelmét, akik méltánytalanul kerülnek hátrányos helyzetbe.

Kommunikáció

Megítélésem szerint itt lenne az ideje, hogy legfőképpen országos szinten legyen ennek a Vadász Kamarának egy alkalmas **szóvivője**, aki képzett mind a kommunikáció mind a vadászat-vadgazdálkodás terén, elkötelezettje lenne a vadászatnak. Akinek a telefonszáma megtalálható lenne a kamarai honlapon és minden média számára elérhető lenne, aki gondoskodna arról, hogy a sajtót mi lássuk el hírekkel, és azonnal reagálna mindazon ostobaságokra, méltánytalanságokra, melyek fölháborítják a becsületes vadászokat!!! Olyan szervezetek is rendelkeznek ma már szóvivővel, amelyek tagsága elenyésző a vadászok több mint ötvenezres tagsága mellett – mégis szinte naponta szerepelnek a médiában! A korszerű kommunikációs stratégia nem nélkülözhető a vadászati szervezeteknél sem!

Végezetül a két vadászati szervezet helyi szintű együttműködése lenne a leginkább kívánatos! Ki kellene használni a két szervezet integrált működéséből adódó előnyöket, természetesen maradéktalanul fenntartva a szervezetek viszonylagos önállóságát (hiszen ugyanazon kamarai tagok alkotta egyesületek a tagjai a szövetségnek!) a feladatok és képviselői jogok valamint a rendelkezésre álló vagyon és egyéb erőforrások ésszerű felosztásával. Ha a két – egyébként vezetősége szempontjából sem egyforma méretű – szervezet elnökségei-vezetőségei döntően ugyanazon személyekből állnának, az egyazon elnök személyének, mint az együttműködést személyes garanciaként megtestesítő személynek a vezetésével, abban az esetben megteremthető a konstruktív együttműködés akár hosszabb távon működtethető modellje is.

Tisztelt Csongrád Megyei Vadászok!

Remélem, hogy aki elolvassa ezeket a sorokat, az nem (csak) azt fogja belőle kihámozni, hogy mennyi minden „rossz” van ebben a mai vadászati érdek-képviselői rendszerben, hanem azt is láthatja, hogy valamit esetleg másképp is lehet szemlélni-csinálni. Napjainkban a kor üzeneteit meg nem hallani behozhatatlan hátrányt jelenthet a szervezetnek! Sok kemény meccset megvívtam/megvívunk az elmúlt pár évben, és azt is gondolom ez nem vált hátrányunkra. Mindenkinek, aki belekóstolt bármilyen szinten is a vezetői feladatba (különösen a vadászati szervezetre igaz ezen állítás), szembesülhet azzal: nem lehet mindenki számára megfelelő megoldást kínálni! Csak ütközésekkel és kompromisszumokkal lehet előre haladni! Aki megpróbálkozik óvatosan túlélni, talán sikerül neki, de bizonyosan leértékelődik!!! Természetesen nincs nálam a bölcsék köve, de az elmúlt évek során rengeteg tapasztalattal lettem gazdagabb, és pár évvel idősebb... Nem szabad vállalkozni ismeretlen dologra, és azt sem szabad hagyni, hogy amiben hiszünk, azt ne úgy csinálhassuk, ahogyan szeretnénk, hogy ahogyan kell!

Én programot szeretnék letenni az asztalra a megyei vadászok és talán az országos szerveze-

tek elé, és rájuk bízom az értéktételeket! Fontos, hogy olyan kamarai küldötteket és vezetőket válasszunk, akik egyrészt kellően tájékozottak a vadászati témákban, másrészt rendelkeznek a józan ítélőképesség emberi feltételeivel. Én azt tartom korrektnek, ha valaki leírja számonkérhetően, amit végre akar hajtani, mint azt, aki ad hoc próbál egy ilyen súlyú szervezet élén improvizálni! Azt javaslom a vadászoknak, ne döntsenek leírt elképzelés megismerése nélkül! Nagyon szeretném, ha az elmúlt két alkalomtól eltérően a kamarai választások végre érdekelnék a vadászokat, és mind az előkészítésben, mind az esetleges vitákban, no és természetesen magán a választásokon is a lehető legtöbb megjelenésnek, és személyesen adnának nyomatékat a véleményüknek. Kérek minden vadászati vezetőt és egyéni vadászt, kamarai tagot, éljen a jelölés és a választás jogával! Minél többen leszünk, annál meggyőzőbb lesz a választás!

Vadászúdvözzel:

Hegyes Zoltán
a Csongrád megyei Vadász Kamara és
Vadász Szövetség elnöke

APRÓKA

Barkóczi Csaba preparátor műhelye Szegeden igényes és egyedi kivitelezésben vállalja madár, kismélt, nagyvad, mell és csonttrófeák, montírfák, hüllők, kétlélűek, halak nedves és száraz dermoplastikáinak elkészítését, régi preparátumok felújítását, magánszemélyeknek, oktatási, bemutató intézményeknek. tel.: 06/70/330-59-88, e-mail: barkoczi@hotmail.com

Őztrófeák (40 db., jórészt nagysúlyú: 350-450 gr.-os és szabálytalan) kiskoponyával igényes montírfán magánszemélynek, oktatási intézménynek, étteremnek bemutatónak, díszítésnek – darabonként is – hagyatékból eladó. Tel: 06/30/291-6034: dorogigeza@freemail.hu

VADÁSZRÉS

A Csongrád Megyei Vadász Szövetség és OMVK Csongrád Megyei Területi Szervezetének lapja

Kiadó:
Hegyes Zoltán

Szerkeszti a szerkesztőbizottság:
Komoly Tamás titkár (30) 239-4922
Márok Tamás főszerkesztő (30) 913-9205
Marsovszky István
Mráz János grafika (30) 943-6299
Pongó Gyula

Címe: 6721 Szeged, Irinyi János u. 1.

Tel./fax: (62) 420-362

ISSN 1589-0511

Nyomás, előkészítés:

Szoliter Nyomda - Tel.: (62) 222-485

Sportvadászi gondolatok

Közel egy esztendeje tevékenykedhetek sportvadász alelnökként. Megválasztásomkor a Vadászrészben Arcvonalok és partnerség címmel foglaltam össze tenniakarásom elveit. Ebben fontosnak tartottam a vadász közösségi élet erősítését, nyitottságunkat a „civiliek” irányában, a bérkilövő vadásztársak méltányos megbecsülését, a földtulajdon fontosságának elismerését és az agrártámogatásokkal kapcsolatos ismeretek bővítését. Mindennek részleteit a 2009. évi hat fejezetből álló és a vadászkamara asztalára letett programjavaslatom foglalta keretbe.

Bármely megyei vagy települési rendezvény lehetőségét nyújt vadásztársadalmunk megjelenítésére. A rendezvények előkészítésével, lebonyolításával kapcsolatos munkáknak pedig közösségépítő ereje van. Néhány eseményt külön kiemelek a rendezvények közül. Már hagyományossá vált a hódmezővásárhelyi Állattenyésztési Napokon való részvételünk. A térség legrangsabb szakmai rendezvényén megjelentünk immár „kötelező” elvárás. Külön sátorban mutatkoztunk be és vadfőző versenyt is tartottunk. Itt alapoztuk meg a Csongrád Megyei Agrárkamara segítségével a nagybecskereki Bánát Expón való közös részvételünket. Így már a Trófea Szegedi Vadászok Baráti Köre által kezdeményezett és nagyszerűen működő Temes megyei vadászkapcsolatunk a Délvidékkel is gazdagodott. Az ástot-

thalmi Bedő Albert Erdészeti Szakközépiskola által szervezett Szakma kiváló tanulója országos versenynek megyei kamaránk adta a vizsgaelnököt és a helyezést elérték részére támogatást is biztosított. Május 9-én rendezték Temesváron a Horgász és Vadász Kiállítást és kérték fel a Trófea Szegedi Vadászok Baráti Körét vadászati kiállításra és gasztronómiai bemutatásra. A Dorogi Géza elnök úr által megteremtett vadászkapcsolat temesvári állomása alapozta meg a Temes Megyei Vadász és Horgász Egyesület és a Temesvári Vásárgazgatóság Csongrád megyei Vadásznapon történő megjelenését.

Örömmre szolgált, hogy a mórthalmi Homokháti Sokadalom társrendezvénye lehetett a Csongrád Megyei Vadásznap. A Csongrád Megyei Vadászszövetséggel közösen szervezett Vadásznap népes szervező csapata javaslatára a Sokadalom 10 napján keresztül vadászati és képzőművészeti kiállítás volt az Aranyszöm rendezvényházban. A július 5-ei Vadásznap méltó társrendezvénye lett a nagy múlttal rendelkező Homokháti Sokadalomnak. De már készülhetünk is az Ásotthalom tanyavilágában megrendezett VII. Gátsori tanyai ünnepségre és a szegedi Hungarikum Fesztiválra. A Fesztivál megnyitóján vadászkiürteink a Kárász utcán fújták az „ébresztőt” Szeged városának, nem kis meglepetést okozva, de nagy sikert aratva. A vadászkam-

marai kiállítás négy napon át fogadta a Széchenyi téren az érdeklődőket. A különböző rendezvények szervezésében részt vállaló vadásztársaimnak ezúton is köszönetemet fejezem ki.

A közelgő vadászkamarai küldött és tisztségviselő választásokkal kapcsolatban fontosnak tartom a sport és hivatásos vadászok minél teljesebb körű megszólítását és kérem aktív részvételüket annak korrekt lebonyolításában és javaslataikat a megyei vadászkamarai stratégia kidolgozásában. Olyan küldötteket javasoljanak és válasszanak meg, akik aktívan részt vállalnak a ciklus egész ideje alatt a közös munkában. Buzdítom hát a megye minden vadászát a választásokon való részvételre. A megyei vadászkamara tagságának többségét biztosító bérkilövő vadásztársak előtt eddig ki nem használt lehetőség nyílik ismét a megye vadászéletében való méltányos részvételre. A vadászatban és vadgazdálkodásban való aktívabb részvételük lehetősége az általuk javasolt és majdan megválasztott küldöttek számától is függ.

Közös erőpróbája lesz minden vadásztársamnak a 2011-ben lejárató földvásárlási moratórium. Jelen rendelkezések szerint ekkortól a külföldiek is vásárolhatnak termőföldet. A zsebszerződésekről már sokat hallhattunk és olvashattunk a médiákban. A vadászati törvény szerint az állam a vad tulajdonosa, a vadászat jogát pedig a jogalkotó a földtulajdonhoz kötötte. Ne legyenek illúzióink a vadászati jog magyar kézben tartását illetően! Higgyék el, ez lesz a legfontosabb kérdés és megoldandó probléma az elkövetkező választási ciklusban, amely mindannyiunkat érinteni fog. Csak ezt követi majd a Vadászkamara és a Vadászszövetség kapcsolatrendszere, a területi és bérkilövő vadász státusza, stb. Valószínűleg erősíteni kell az Agrárkamarával és más földtulajdonosokat tömörítő szervezetekkel és döntéshozókkal való együttműködést. A földtulajdon megtartása jelenthet csak garanciát a vadászati lehetőségeink megtartására, amelyre felépíthető a vadászat és vadgazdálkodás klasszikus feladatai mellé az élő vadra alapozható turizmus, vadhúsfeldolgozás és gasztronómia.

Fackelmann István
sportvadász alelnök

Sportvadászok osztályának küldöttválasztó osztályülése 2009.

MEGHÍVÓ

Tisztelt Sportvadász, az Országos Magyar Vadászkamara Csongrád Megyei Területi Szervezetének sportvadász osztálya 2009. szeptember 25-én tartja küldöttválasztó osztályülését, amelyre ezúton minden sportvadászt tisztelettel meghívok!

Az osztályülés helyszíne: Szeged, Rákóczi tér 1.
Megyeháza, „Nagyelődő” terem

Időpontja: 2009. szeptember 25. (péntek) 16 óra

Tervezett napirendi pontok:

1. Küldöttek beszámolója az eltelt időszakról.
2. Jelölő Bizottság és Szavazatszámoló Bizottság megválasztása (szünet)
3. Küldöttek választása
4. Egyebek.

Kérem a tisztelt sportvadászokat a regisztráció megkönnyítése érdekében, a választásra hozzák magukkal az érvényes állami vadászjegyet, állandó lakcímet igazoló és személyazonosságot igazoló hatósági igazolványt. A választáson a Csongrád megyei állandó lakhellyel rendelkező, a kamara által sportvadász osztályába tagként nyilvántartásba vett személy vehet részt.

Szeged, 2009. augusztus 17.

Fackelmann István
sportvadász-osztály alelnök

Az 1997. évi XLVI. Törvény 18. §-a alapján a kamarai osztályülésen minden kamarai tag kizárólag saját magát képviselheti, küldöttnek és tisztségviselőnek az a kamarai tag választható, aki az ülésen személyesen szóban, távolmaradása esetén írásban nyilatkozik a jelölés elvállalásáról.

VAV vizsga

A Vadászkutya Bizottság, október 10-én, szombaton, vizslák részére vadászati alkalmassági vizsgát szervez.

Jelentkezési lap letölthető a kamara honlapjáról (www.vadaszkamara.hu) illetve beszerezhető a kamara irodájában.

Vizsgával kapcsolatban érdeklődni lehet: Bajusz Istvánnál a 30/4290-322, vagy a Kamaránál a 62/420-362 telefonszámon.

Jelentkezési határidő: 2009. október 5.

Vadászkutya Bizottság

A hivatásos vadászati alosztály munkájáról a 2006-2009. évben

Tisztelt Vadórtársaim!

Bár még csak jó fél éve töltöm be a Hivatásos Vadász alosztály elnöki pozícióját, mégis megpróbálok beszámolni az elmúlt 4 év történéseiről és javaslataimról a jövőre vonatkozóan.

Mivel a vadászkamara tagság minden hivatásos vadásznak kötelező, így minden hivatásos vadász számára fontos, hogy a Kamara mit tud nyújtani számukra a munkavégzés és szakmai továbbképzés terén. Sok esetben a hivatásos vadászok nincsenek tisztában a kamarai törvény nyújtotta lehetőségeivel és korlátaival.

A kamarai tagok többsége jogosan érdekképviseleti szervként tekint a Szervezetre. Mivel a Kamara nincs hatósági jogkörrel felruházva, ezért nagyobb részben a szakmai továbbképzésért és a gyakorlati munkához szükséges feltételek biztosításának egy részéért felelős.

A Területi Szervezet egy országos testület része, emiatt még kisebb hatáskörrel rendelkezik. Véleményem szerint a megyei szervezetnek sokkal nagyobb döntési jogkörre lenne szüksége. Az elvárható az lenne, hogy sokkal nagyobb haté-

konysággal töltsse be az érdekképviseleti feladatkörét.

A Vadászkamara részére központilag rendelkezésre bocsátott anyagi háttér egyetlen tollvonással megvonható, ha ez megtörténne, a szervezet képtelen lenne ellátni teljes értékűen feladatait.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy jelen pillanatban a Magyar Vadászkamara az egyetlen olyan szervezet, amely egyedülállóként a hivatásos vadászok ügyeivel foglalkozik. Kamarai szervezés híján még az a lehetőség is elveszne, hogy a megye hivatásos vadásza egy évben egyszer találkozzanak, megismerjék egymást és tapasztalatot cseréljenek.

Az OMVK Csongrád Megyei Területi szervezete eleget téve a kamarai törvényben foglaltaknak, minden évben megtartotta a megyei hivatásos vadászainak szakmai továbbképzését. Sajnos a kollégák többsége ezeket inkább szükséges teherként, mint szakmai fejlődésként és továbbképzésként élték meg. A továbbképzések fő célja a gyakorlati tudás bővítése volt, melynek során

az elmúlt 4 évben neves szakemberek tartottak előadásokat.

2006. szeptemberi kurzus főbb témái:

1. Vadföldek, vadtakarmányok
2. Vadföldgazdálkodás bemutatása a Pitvarosi Petőfi Vt. területén
3. A vadászkutyák alkalmazása a hivatásos vadászok munkájában.
4. FVM Vadászati és Halászati Felügyelőségnek tájékoztatója időszzerű kérdésekről.
5. A mezei nyúl gazdálkodás aktuális problémái és fejlesztési lehetősége
6. Ragadozók hatása az apróvad állományra, ragadozógazdálkodás
7. Egyes mezeinyúl-betegségek és azok hatásai a populáció méretváltozására

Előadók: Szuda Zoltán, Bajusz István, Burtics János, Mihalkó Károly, Szél István, dr. Szemethy László, dr. Heltai Miklós, dr. Gál János.

2007. szeptemberi kurzus témái:

1. Vadászati és Halászati Osztály, tájékoztató aktuális kérdésekről
 2. A vadászkürt története, szerepe, használata a vadászat során
 3. Csapdázás a gyakorlatban
- Előadók: Szél István, Gálfi István, dr. Szemethy László, dr. Heltai Miklós

2008. szeptemberi kurzus fő témái

1. A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Vadászati és Halászati Osztály tájékoztatója aktuális kérdésekről
 2. Ragadozógazdálkodás, a csapdázás szerepe az apróvad gazdálkodásban
 3. A kotorekozás fortélyai a gyakorlatban
- Előadók: Szél István, Hajas Péter, Németh Csaba, Pongó Gyula, Soós Tibor

2009. áprilisi kurzus fő témái

1. A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Vadászati és Halászati Osztály tájékoztatója aktuális kérdésekről
 2. Ragadozógazdálkodás, a csapdázás továbbfejlesztésének lehetőségei az apróvad gazdálkodásban
 3. Őzbak vadászattal kapcsolatos ismeretek a gyakorlatban
- Előadók: Szél István, Hajas Péter, Gálfi István

Ezen kívül a hivatásos vadászok munkáját segítő a kamara felkarolta a **Larsen-csapda** elterjesztését. A csapdával mindennél eredményesebben csökkenthető a szarkaállomány. Ehhez kapcsolódóan meghirdettük az év csapdázó mesterének járó Aranyszarka díjat.

Teljesen egyedülálló kezdeményezés az ún. **„Spektív-díj”**, melyet az éves őzbak lelövési versszakos teljesítéséért kapják az illetékes vad-

(folytatás a következő oldalon)

A hivatásos vadászok osztályának küldöttválasztó osztályülése 2009.

MEGHÍVÓ

Tisztelt Csongrád megyei Hivatásos Vadász!

Az Országos Magyar Vadászkamara Csongrád Megyei Területi Szervezetének hivatásos vadász osztálya 2009. szeptember 25-én tartja küldöttválasztó osztályülését, amelyre ezúton minden hivatásos vadászt tisztelettel meghívok!

Az osztályülés helyszíne: Szeged, Rákóczi tér 1.
Megyeháza, Csanád terem

Időpontja: 2009. szeptember 25. (péntek) 14 óra

Tervezett napirendi pontok:

1. Küldöttek beszámolója az eltelt időszakról.
2. Jelölő Bizottság és Szavazatszámoló Bizottság megválasztása /szünet/
3. Küldöttek választása
4. Egyebek.

Kérem a tisztelt hivatásos vadászokat, hogy a regisztráció megkönnyítése érdekében, a választásra hozzák magukkal érvényes állami vadászjegyüket és hivatásosvadász-szolgálati igazolványukat. A választáson a Csongrád megyei állandó lakhellyel rendelkező, a kamara **hivatásos vadász osztályába** tagként nyilvántartásba vett személy vehet részt.

Szeged, 2009. augusztus 17.

Gálfi István
hivatásos vadász-osztály
alelnök

Az 1997. évi XLVI. Törvény 18. §-a alapján a kamarai osztályülésen minden kamarai tag kizárólag saját magát képviselheti, küldöttnek és tisztségviselőnek az a kamarai tag választható, aki az ülésen személyesen szóban, távolmaradása esetén írásban nyilatkozik a jelölés elvállalásáról.

(folytatás az előző oldalról)

örök. A díj egy nagy értékű (Swarovski) spektív minden évben.

Az orvvadászt elfogó hivatásos vadászt a Kamara minden esetben pénzjutalomban részesíti. (Még akkor is, ha a munkáltatója csak annyival jutalmazza, hogy: „Az a dóga.”)

2008-as évben elsőként került megrendezésre az ún. őz „Agancsmustra”, amelyet eddig csak a gímszarvas esetében rendeztek meg. 2009 áprilisában már több mint 200 őztrófea került bemutatásra itt. Személy szerint szeretném, ha ez a rendezvény tovább bővülne, esetleg több megye bevonásával regionális őz Agancsmustrákat tudnánk tartani.

A 2006-os és 2008-as években került sor a **Hivatásos Vadászok Országos Versenyének** megrendezésére, mely a 2006-ban Ópusztaszeren volt. Ez a rendezvény országos elismertséget szerzett és nem kis örömünkre az 1. helyezést egy Csongrád megyei hivatásos vadász, Szabó Tamás szerezte meg. A lebonyolításhoz nagyszámú segítőt kellett igénybe venni, akik zömében a megyei hivatásos vadászok közül kerültek ki. Ezúton is köszönetet a segítségükért!

Ugyancsak 2006-os évben az Országos Vadásznapi meghirdetett magasles építő versenyen résztvevők többségét a Csongrád megyei csapatok tették ki. Ugyanezen rendezvényen a főzőversenyért járó 1. helyezést szintén egy Csongrád megyei hivatásos vadász, Németh Csaba vihette haza.

Talán a legnagyobb népszerűségnek örvendő a Kamara által szervezett rendezvények közül a „Vadász kupa”, mely nem elsősorban a vadászok közötti rivalizálásról, versengésről, hanem egy bogrács étel mellett elköltött kellemes napról szól.

A négy év alatt megrendezésre kerültek még: Kutyás valamint vadászkiűrtös táborok, melyekre lehangelőan kevés hivatásos vadász jelentkezett. Érdeklődéssel elmondanám, gyakran felteszik nekem a kérdést, hogy mikor lesz vadászkiűrtös tábor és olyan megyei hivatásos vadász is van, aki saját pénzén kiűrtoktatásra jár, holott az ehhez szükséges alapokat az ingyenes kamarai tanfolyamon is megszerezhetné.

Az eddigiekben felsorolt továbbképzések és rendezvények a Kamara támogatása nélkül nem valósulhattak volna meg.

Nyolchónapnyi kamarai alelnökségem túl kevés időt adott sok, általam hasznosnak és fontosnak vélt dolog megvalósításához. A korábbi felmérések alapján kiderült, hogy a vadászatra jogosultak nem biztosítják a törvényben előírt feltételeket, hivatásos vadászai számára. Azonban **Kamarai ráhatásra sikerült elérni azt, hogy a CSMGSZH Vadászati Felügyelete a vadgazdálkodási terveket csak úgy hagyta jóvá, ha a vadászatra jogosultak igazolták, hogy az alkalmazásukban álló hivatásos vadász részére a törvényben előírt juttatásokat biztosították. Ezt tartom az egyik legnagyobb eredményemnek!**

Mint azt már a beszámoló elején is említettem, sajnos a Kamara nem rendelkezik elegendő hatáskörrel ahhoz, hogy fel tudjon lépni a hivatásos vadászok képviselőinek védelmében. Ezért nagyon fontosnak tartom azt, hogy a Kamara jó, együttműködő viszonyban legyen a hatóságokkal, mert így közvetett eredményt tud elérni.

2011-ben megszűnik a külföldiek földvadászlási tilalma. Ezt követően a jelenlegi vadászterületek még nagyobb felaprózódását tartom valószínűnek, ennek eredményeképpen a vadászok

még kiszolgáltatottabbá válnak. Amennyiben vadász társaim bizalmát továbbra is élvezhetem, legfontosabb céloomul tűzöm ki, hogy a Kamarával együttműködve végre létre jöhessen a régóta várt új „Hivatásos vadászok szolgálati szabályzata”.

Az idősebb hivatásos vadászok, – köztük én is – még emlékszünk rá, hogy amíg érvényben volt a régi Szolgálati szabályzat, hatékony védelmet nyújtott a Vadászatra jogosultak általi kihalás ellen.

Az új szolgálati szabályzat megalkotásán kívül sok új ötletem és elképzelésem van, mellyel segíteni szeretném a hivatásosok munkáját. Természetesen ehhez szükségeltetik a hosszabb távú személyes kapcsolat kiépítése a megyei hivatásos vadászokkal, így megismerve a helyi problémákat és együtt megoldást találni azokra. Fontosnak tartom, hogy olyan kamarai küldötteket válasszunk, akik szakmai tudásukkal és tenniakarásukkal előbbre viszik a szakmát. A természetvédelemtől nem eltávolodva, illetve a természetvédelemmel együttműködve köztes megoldást kell keresnünk a ragadozómadár-kérdés megoldására. (Lásd: Ausztriában 150 db egerészölyvre adtak ki lelövési engedélyt mert nagyon sok volt belőlük.)

A hivatásos vadászok állami alkalmazásba vételének lehetősége elől sem zárkoznék el.

Megköszönöm a hivatásosok eddigi bizalmát. Remélem, hogy eddigi munkámmal előrébb tudtam vinni a szakmát.

Szeged, 2009. augusztus 30.

Gálfi István
hivatásos vadász alosztály elnök

A székely vadász esete a rókával meg a gulyással

Székelyföldön jártamban hallottam egy különös vadász történetet. Akivel megtörtént és aki elmesélte az nem más mint a most 86 éves homoródszentpáli Péter Mózsi bá, Máthé Bandi vadász barátom keresztapja. Esti borozgatás közben bizalmasan elmesélte, lejegyeztem, megpróbálom saját szavaival továbbadni.

Az eset réges régen történt. Fiatal házások voltak. A felesége gyakran zsörtösködött vele, kunoézta: milyen vadász az ilyen, aki éjjel nappal az erdőn csángálódik, de még egy nyakba való róka bőrt sem kapott tőle.

Megunta ezt Mózsi (akkor még nem volt bácsi), vállára sírtette a pléhcsovút, kiment a Homoród fejéhez, az erdőre.

Béhuszódott egy sánca (árokba), figyelte a martot erőt, majd kigúvadtak a szemei.

Egyszer oszt futt a róka oldalvást szél iránt. Töltene, de akkor vette észbe, a patronot otthon felejtette! Mondom magamnak – meséli – no Mózsi inkább az eszed hagyta volna el, most mit teszel lövedék nélkül? Gyorsan kitaláltam a megoldást! Meglapogattam a nadrág korcaimat, hát találtam két vas szöveget. Próbálgattam, hát bétaláltam a csőbe hátulról! Most már meg vagyok élve! Elindultam a vörösbőrű után, bé az erdőbe. Egy nagy jelfánál meglapultam, rettene-

test elordítottam magam. Látom fut is egy nagy felöltözött lombos farkú róka felém! Megcéloztam, hozzálétem a szögekkel, hát egy nagy cserefának szegeződött. Odamentem, lássam mi is van? A róka ordított, vergődött de nagyon. Mondom most agyon ütöm a puska tusájával. Hatalmasat ripakodtam rá, erre úgy megjedett, hogy egyet rügött, kibújta a bőréből. Még a szemét és a fogát is ott hagyta. Úgy ahogy volt csórén futott a Hargita felé. Én pedig a róka bőrért leszereltem a fáról, gyönyörködtem benne, sikerült a lövészetem! Puska a vállra, felteríttem rá a bőrt, büszkén ballagtam át a hegyen a faluba. Azért egy kis baj is történt, mert a bolhák szépen lassan mind áttelepettek rám, nem győztem vakargatni magam. Hazaérve nekifogtam a bőr érlelésének, két hét alatt kipuoltam, el is készült. Olyan szép nyakbavaló lett belőle, még a királyné is felvehette volna a nyaka köré.

Ettől kezdve aztán megvolt a békesség, mehettem mindig vadászni.

Mózsi bával történt meg az alábbi eset is. Amikor még falujegyző volt a régebbi időkben.

A faluból a csordát minden hajnalban kihajtották a közös legelőre. Ez még nem is lett volna baj. A baj ott keletkezett, hogy a pásztor a jelző kiűrtöt mindig a kapujánál adta le, de irtal-

matlan szorgalommal, hosszon és erőt fújta. Mindig felriadtak, és ez alkalmakkor aztán már az asszony sosem hagyta békén, folyvást dűrüszölte, a jóból is kezdett sok lenni.

Sehogy sem jó ez így – gondolta – több okból kifolyólag sem, ide egy csavaratos megoldás kell! Legközelebb kora reggel a kapuban frissen főzött kis éltető torok gürüzdölős rozspalinkával várta a gulyást. Hosszon és cirkalmasan dicsérte Lőrinc hatalmas tüdejét, tehetségét. Megajánlotta, minden hajnalban a betérő kis kapu melletti ülő kövön fogja várni egy kis pohárka a jóféle gürüzdölősből, meg ráadásnak egy kis csengő pénzecskét is kitesz mellé, csak így fújja tovább.

Így is ment ez három napig. Ezután a fogadó ajándék elmaradt. Lőrinc hajnalonta pár napig vakargatta a kalap alatt, mérgeledött. Aztán bosszút eszelt ki az elvonás miatt! Gondolta, nem bolondult meg, hogy ingyen fújja, fárassa magát! Jó messze tette át a jelző helyét, az utca másik végibe.

Mózsi bá' innentől békésen szunyókált kedve szerint reggelente.

Lejegyezte Homoródszentpálon 2009-ben
Dorogi Géza

Körkép idény előtt

Gyurgyalagok füttytől hangos a magyar róna. Búcsúzik a nyár. Az bízottam, hogy megyénk apróvadhelyzetéről próbáljak reális várakozást vetíteni szezon előtt. Nem egyszerű a helyzet, hiszen az élőhelyek, a látások és a hozzáállások nem egyformák. Sőt a csapadékot sem hasonló méretekkel osztotta az ég földjeinkre.

Talán a **mezei nyúllal** kapcsolatban jöttek a legegységesebb észrevételek a hivatásos vadászoktól. Mindenütt a bőség jeleit tapasztalják az állományban. Igen sok vadgazdálkodási egységnek kellett szembesülnie a mezei nyúl által okozott kárral, mind a napraforgóban, mind a primörök vetéseiben. Az aszály megtette a magáét. Ebben azért segítettek azok a gazdák is, akik vagy nem tudtak jó magágyat készíteni a napraforgónak, vagy – mert ilyen is van – direkt „utaztak” a vadkárra. Ezek súlyos szavak, de szükség esetén konkrétumokkal is szolgálhatok. A rossz magágyak biztosítékai a szórt kelésnek, és így a későbbben kikelő zsenge, lédús növénykékek vonzzák a nyulakat az aszályos időben, mikor már a gabona kiöregedett a szájuk alól. Megkockáztatom a mi felelősségünket is, hogy tavaly nem hasznosítottuk eléggé a mezei nyulat.

A **fácánállomány** megtétele igen változó. Vannak szép számmal olyan területek, ahonnan a megelégedettség hangján szóltak a jágerek.

Sok tojó tudott kiköltetni május végére, és ezek anyányi jércéket és színes kakaskákat vezetnek 5-8 fős családokban. Szinte meggyeszte megálapítást nyert, hogy a sarjúfészkek több mint tavaly volt. Megyénknek közel fele területén úgy ítélik meg a szakemberek, hogy nagyon sok első fészkelj nem kelt ki a szárazság miatt. Ezek a vadászterületeken a másodköltsékeknek köszönhetően kisebb létszámmal, augusztus közepén is még csak 3-5 hetes fácáncsibékkel járnak a tojók. E családok darabszámra is csupán csak 2-5 csibét mutatnak most, és mikor lesz még október vége, amikor ezek a kiskakasok teljes színben fognak pompázni?

Hála Istennek az idén, – hogy, hogy nem – jóval kevesebb **barna rétihéja** érkezett vissza hozzánk költeni. Úgy gondolom, emiatt kevesek szíve vérzett. A **rókák** alomszáma is kisebb volt a tavalyinál. Míg az előző ciklusban gyakran volt 9-10 kölyök egy alomban, az idén 5-7 kistróka volt a jellemző szukánként. A **mezei pocok** és a **hörcsög** is jóval kisebb állománnyal indult neki a szaporodási ciklusnak. A **szarkák** állományának vezérlő csillaga leáldozóban van, a Larsencsapdák gyakori használatának köszönhetően. Ha még két-három évig ilyen intenzitással fogják apasztani Alföld-szerte a szarkát, beállhat a vadászok által kívánt populációnagyság. **Dol-**

mányos varjú nálunk csak vízummal látható, az is csupán átutazóban. Természetesen vannak jobb élőhelyek és „lazább” vadörök is, ahol ez a dúvad faj is otthon érzi magát. Gyakori koránkeleléssel és jól irányított lövésekkel hathatósan apasztható ez az igen óvatos szárnyas kártevő.

Az **őzbak** – bár nem apróvad, de azt mondják, hogy belefér a hátzásokba – vadászidénye a végefelé jár. A jó vadgazdák már pihentetik az állományt, csupán a kevesebb bölcsességgel felruházottak úzik még a barnászörös csuhájú bakokat. Az idén ugyancsak szaporodtak az ősz hajszálak a nem várt, nagy fajsúlyú trófeák miatt. No, nem a vendégek öregedtek, hanem az ilyen kis tudású jágerek, mint én. Mentségünkre szóljon a szolgálati spektív hiánya, no meg az, hogy akik 2000 őztrófeát bírálnak el évente, azok sem tudják mindig 10 %-os eltéréssel megsaccolni az agancs tömegét két-három méterről, látva még a rózsákat is. Én pedig mondjam meg 250-300 méterről! A tudásom még gazdagodásra vár minden téren. Tehát voltak jó bakok az idén, és lesznek jövőre is jó bakok. Adja Isten, hogy meg is érjük mindannyian békességben és egészségben! De addig is legyen egy jó közepes apróvad vadászati szezonunk!

Üdv a vadásznak!
Pongó Gyula

Őzmustra 2009

Május 21-én délután Vízügyi Vt. adott otthont Ópusztaszeren a már hagyományosnak mondható tavaszi őzmustrának. A mintegy 50 megjelent szakember megyénk vadgazdálkodási egységeinek közel felét képviselte. Elég sok időt tölthettem eddigi életem során – Isten kegyelméből – fogorvosi székben, de most újra szükségét éreztem a nyálelészívóknak, hiszen akár ezen a címen is futhatna ezen írás: Nyálcsorgatás 2009-ben.

Akik nem voltak jelen, azoknak talán magyaráznom kell a fenti gondolatot. Volt ott a mínusz 20 grammos gombnyársastól a 700 grammos érett földéaki bakig minden. Hiba volna kiragadnom a sok jó selejtből bármelyik élőhelyről terítékre került bak trófeáját, de a házigazdák mellett mégis meg kell említenem az őszeszéki, a mentettréti, a mindsenti és a pankotai hivatásos vadászok szakmai munkáját. Azok az agancsok ugyanis, amelyeket elhoztak, nem lehetnek csak a szerencse és a kiváló élőhely következményei. Tudom, hogy sok-sok trófeát már elvittek a spanyol, olasz és hazai bérvadászok, de én még a bemutatott 150 bak fejdíszéből is szívesen választottam volna saját gyűjtésembe. Akik ott voltak a bemutatón, azok tudják, hogy ez a vá-

lasztás nem lett volna könnyű. Jó másfél-két óránk maradt, hogy a különféle agancsokat kiértékeljük, és kisebb-nagyobb csoportokban szót váltsunk az őzgazdálkodás mindent annyira érdeklő kérdéseiről.

Mivel a mustrára való felhívás 4-8 napon belül érkezett, így többen nem tudtuk félretenni vadászati és más közéleti feladatainkat, s így a számunkra készített őzpörkölt igazi kiértékelését felvállalni már nem állt módunkban. Ennek ellenére az alapízeket és a bogrács-forgató gasztronómiai érzékét teszteltük. Bennem – szégyellem – sokszor van rosszindulat, de mégsem tudtam belekötni semmibe. Az éték ízes volt, a savanyúság hűs, az italok behűtve vártak minket, a pogácsa friss volt, s mindehhez meleg, napos idő társult, a sövényházi erdő rejtett csöndje pedig áldását adta a szeretetteljes meghíváshoz. Az összes meghívott és a megjelentek nevében is mindent őszintén köszönök az Ópusztaszeri Vízügyi Vt. vezetőségének és hivatásos vadásznak.

Jövőre is szóljatok, hogy eljöhessünk! Értesítetek minden vadgazdálkodót, hátha többen jönnek! Tudom, hogy a ti gazdagon erdőszűl, egykori Pallavicini birtokaitok sok őzet rejtetek, s mindig akad vállalkozó szellemű jelölt, aki a bográcsot kész és képes megölni egy-két jófajta bakkal. Mindehhez Isten gazdag áldását kívánom és azt, hogy ti magatok, sőt mi is élvezhessük bölcsességgel végzett munkátok gyümölcseit!

P. Gy.

Hídvégi Béla vendégei voltunk

„Hívó” vadászember számára lehet-e nagyobb megtiszteltetés, mint hogy egy már életében is sikeres és híres vadász-legenda vendége lehet, hogy megismerheti vadász-életútját.

Márpedig nekünk Csongrád megyei vadászoknak ebben a megtiszteltetésben volt részünk.

A Szegedi Vadászok Baráti Köre alap gondolatként, a Csongrád Megyei Vadászkamarával együtt – a Kamara teljes anyagi támogatása mellett – szakmai kirándulást szerveztünk Keszthelyre a Helikon Kastélymúzeumba, a nemrég megnyílt vadászati kiállításra. Az előkészítés során, aztán a kirándulás egyre „kerekebb” lett, végül az eredeti elképzelésből már csak a vadász kiállítás maradt, minden más módosult. Szerencsére!

Hegyes Zoltán kamarai elnökünk felkérésére Hídvégi Béla úr – akivel személyes jó barátok – felajánlotta, végig kalauzol bennünket augusztus 29-én a monumentális méretű kiállításon.

Mivel a Zala Megyei Vadászfesztivált (Vadásznap) is ezen a napon rendezték – ahol Hídvégi Béla mint díszvendég várományosa volt a Nem-

zeti Vadászrend kitüntetésnek – mi sem volt „természetesebb” mi is látogassunk el a vadásznapra. Komoly Tamás kamarai titkárunk megszervezte, a vadásznap vendégei lettünk, külön sátrat kaptunk – ami a kétszeri zápor miatt jól is jött! Reméljük lesz alkalmunk viszonzni a kedves gondoskodást.

Végigjártuk a rendezvényt. Valamennyien azt állapítottuk meg, hogy a „mi” vadásznapjaink mindenben jobbak, színesebbek. Leszámítva persze a zalai bikák koronáit... Ebédre is vendégek voltunk. Mivel Hídvégi Bélának több jó ismerőse is volt köztünk, gyorsan kialakult az oldott, közvetlen hangulat már az ebédnél. Ebben a baráti hangulatban telt el aztán a következő majd' három óra is. Végigkísért bennünket a kiállításon, határtalan lelkesedéssel és szinte újból átélve mesélte a sok-sok vadászélményt, beszélt vadfajokról, az egyes országokban szerzett tapasztalatairól – szinte az egész világot végigvadászta – vadászati szokásokról, körülményekről. Belefeledkezett, de mi is. Volt miről mesélnie és mi élvezettel hallgattunk s csodáltuk a majd'

300 féle vadfajból készített kitűnő preparátumokat, trófeákat, valóságos diaramákat.

A kiállítási anyag nagyobb részét teszi ki az ő anyaga, mellette megcsodálhattuk Windisch-Gratz József, Széchenyi Zsigmond, Kittenberger Kálmán, báró Dózsa György, dr. Nagy Endre bemutatóját is. Hazafelé Kiss András vezetésével igen emelkedett hangulatban értékeltük ki a látottakat.

Bátran mondhatom, nagy és megismételhetetlen élménnyel lettünk valamennyien gazdagabbak. Páratlan a kiállítás, hozzá méltó kalauzolás kaptunk! Köszönjük. Javaslom, minden vadászat iránt érdeklődőnek nézze meg!

Dorogi Géza

Szegedi vadászok Baráti Köre Elnöke

Bemutató a Szegedi Hungarikum Fesztiválon

A napfény városának főtere immár második éve ad otthont a minőségi magyar termékek kiállításának és vásárának. Augusztus 6-9. között megrendezett Hungarikum Fesztiválon 70 kiállító és árus mutatta be, kóstoltatta és árusította portékáit a kemencében sült kenyérlángostól a mangalica termékeken át a Gundel palacsintáig. A vad-gasztronómiát két hentes és mészáros szarvasszalmíja képviselte. Nem hiányozhatott a szóda a kisfröccsel, a népművészeti kiállítás és a jurta sem.

A 6-ai megnyitó előtt a Csongrád megyei vadászkiértők fújtak „ébresztőt” a városnak és hívogatták a látogatókat a Széchenyi tértől a Kárász utcán keresztül a Dugonics térig. Óriási meglepetést okozva a sétáló utcában, nagy sikerrel szerepeltek. A Csongrád Megyei Vadászkamara először szerepelt szegedi nagyrendezvényen. A négy napon át működő vadászati kiállítást a Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskola és a Trófea Szegedi Vadászok Baráti Köre közreműködésével rendezték be. Tájékoztatást adtunk a vadászok életéről a szép számmal megjelent érdeklődőknek. Mivel sok kutyás gazda is sétáltatta kedvencét, többen „állóra csaholták” a páros 26-os gímtrófeát. A Fesztivál tanyagprogramját Ásotthalom szervezte vadász és tradicionális íjászbemutatóval, grillpartival a helyi strandfürdőben, betyártalálkozóval a Tanyamúzeumnál és a legnagyobb tömeget megmozdító éjszakai batorságtúrával, amelynek során betyártámadás is érte, asszonylopással az erdőben gyalogló csapatot. A Fesztiválon való megjelenésünket elismeréssel illette a rendezvény szervezője, a Pálma Reklámstúdió és a sok látogató is.

A hómezővásárhelyi Állattenyésztési Napok, a mórachalmi Homokháti Sokadalom után a szegedi fellépés volt a harmadik jelentős bemutatkozása a megye vadásztársadalmának egy nagyrendezvény társszervezőjeként. Kedvező fogadtatásban részesült a megyei Vadászkamara azon elhatározása, hogy ilyen módon is népszerűsítsük tevékenységünket és mutassuk be közvetlenül a „civilnek” a vadászok igazi portréját. Elképzelhető, hogy a következő évben Szeged ad otthont a megyei Vadásznapiaknak a Szegedi Szabadtéri Játékok, a Hungarikum Fesztivál, a Lip-pai Imre emlékére tervezett tutajúztatás és más rendezvények turisztikai és látogatottsági lehetőségét kihasználva, azokkal egy időben szervezve.

Fackelmann István
sportvadász alelnök

A hómezővásárhelyi Állattenyésztési Napok, a mórachalmi Homokháti Sokadalom után a szegedi fellépés volt a harmadik jelentős bemutat-

Elesett a tombola főnyereménye

A tavalyi Csongrád Megyei Vadásznapon a tombola fődíját egy dámbika elejtésének lehetőségét, amelyet a Dalerd Zrt. ajánlott föl. Csányi Krisztián nyerte. A boldog nyertes azóta még boldogabb dámbika-vadász lett, amiről maga számol be.

- Közel 10 ezer eladott tombola közül sikerült megvennem azt a szelvényt, mely a fődíját jelentette. Többszöri egyeztetés után 2009 január 27-28-ra kaptam időpontot a vadászatra az erdészet sarkadremetei területén. Az évszakhoz képest szép, enyhe időjárás volt. Első kimenetelünkkor mintegy egyórás cserkelés után már sikerült is elérni céloamat. A bikát kb. 150 méterről találtam el, a lövés után tűzben rogyott. Meghottan léptem hozzá, levett kalappal vettem át a töretet. (Az érdeklődőknek elmondom, hogy 270 Win. Kaliberű puskámhoz 10,1 grammos Sako Hammerhead lövedéket használtam.)

- Az agancs frissen lefőzve 1,97 kg-ot nyomott, a trófeabírálatra 1,75 kg-ra száradt be.

- Köszönet a Dalerd Zrt. vezetőinek a felajánlásért, Bányai Ernő fővadásznak a szervezésért, Szabó Tibor hivatásos vadásznak a kíséretért, Fehér Gábor hivatásos vadásznak az avatásért, és Mészáros Attila hivatásos vadásznak, aki a terítéknél kürtjével elfújta a vadászat vége és a terítéken a dám szignálokat. Felejthetetlen élmény volt!

Csányi Krisztián
sportvadász

„Vadat és halat s mi az ég alatt szem-szájnak kellemes”
Megyei vadásznapi 2009., Mórahalom

Csongrádban új helyszínen, és új időpontban, július 5-én rendezték meg a megyei Vadásznapi a megyei Vadász-kamara és Vadászszövetség. Dr. Nógrádi Zoltán polgármester, országgyűlési képviselő jóvoltából a vadásznapi becsatlatkozhatott az idén 20. születésnapját betöltő Mórahalom város egyhetes ünnepe sorozatába.

A vadásztársaságok színes kavalkádján túl a megélenkülő, határon átnyúló kezdeményezések hatására díszes kiállítással mutatkozott be Traian Oprea vezetésével a Temes Megyei Vadász és Halász Egyesület, akiket Dorogi Géza, balástyai vadász vezetett.

A Hubertus megemlékezést a Szeged-Csanádi Egyházmegye megyéspüspöke Dr. Kiss-Rigó László tartotta, s a terítéken a mórahalmaiak őzbakja feküdt.

A vadásznapi természetesen főzés nélkül nem az igazi és ki mit talált a tarisznyában abból főzött. „Vadat és halat s mi az ég alatt szem-szájnak kellemes” azt

megterítették Mórahalmon, mert a románok harcsapapríkása puliszkával is nagy sikert aratott, de a pörköltök különféle variációi és formái alapanyagától és szakácsától függően bizony igen kapósak voltak, de hát ott voltak azokon felül a száraz vadsültek, lecsós brassói tárcsán sültve és édesanyám bográcsban elkészített füstölt sonkaágyra helyezett, kovászolt töltött káposztája kapor levéllel persze kihagyhatatlan volt.

A kiténtettek között a Csongrádban külön odafigyelnek az idősebb vadásztársainkra is, akik élenjárva megalapozták a megyei vadgazdálkodásunkat. A 80 évét betöltő Halász István és Pusztai Antal külön emléklapot vehetett át.

Szilágyi Bay Péter

Kiss Rigó László megyés püspök

Kürtösök az őzbak ravatalánál

Egy vadásznapi „árny(ékos)” oldala

Több évre visszatekintve minden vadásznapi elmondható, hogy sikeres volt. Látszott a belefektetett munka eredménye. Mégis kiemelhető egy- két helyszín, ahol nem a belefektetett munka volt több, hanem a szervezők voltak sokkal jobbak, mint máskor, hanem a helyszín tette „komfortosabbá” az eltöltött napot.

Mi az, ami segíti az erdő-mezőt járó vadászt? Mi ad megnyugvást a szemnek, és a hőgútától átforrósodó testnek?

Gondoljunk a húst adó fákra, amelyek tyúkanyóként ölelnek körbe minket forró nyári na-

pokon. A szélben halkan surrogó levelek zöreje melyeknek hangja is a hús szellőt idézi.

Általában a vadásznapi szerencsére mindig van, nem is kicsit. Mennyire más egy árnyékos szellős helyen anekdotázni, ebédelni, barátokozni, világot váltani, mint izzadságtól csuromvizesen, hőgútával küzdve várni az illendőség kedvéért mosolyogva, talán egymás kínján örömködve szidni a nap „áldásos” sugarait.

Mórahalmi remek hangulat uralkodott a Makói Vt standján, mint bizonyosan sok más résztvevőjén is.

Ezt az állandó vendégek száma és az elfogyasztott italmennyiség is igazolta. Valószínűleg nem a személyes vonzerőnek, hanem az ÁRNYÉKNAK volt köszönhető. A siker záloga nyár közepén mindenképpen ez. Egy-egy helyszín kiválasztása csak akkor lehet szerencsés, ha megfelelő mennyiségű „árnyoldal” áll rendelkezésre.

-mp-

A vadászok erkölcsöt és rendet képviselnek

Mórahalmi kedvelt fürdőváros, ahol igen jelentős az idegenforgalom. Nógrádi Zoltán 1994 óta, 15 éve óta tölti be a polgármesteri pozíciót

és számos pályázati forrást szerzett meg településének. Nógrádi - aki agrármérnök és a Fidesz országgyűlési képviselője - örömmel fogadta a vadászokat, sőt ő maga is részt vett a polgármesterek főzőversenyében (ezüstérmert nyert). Ritka, hogy egy politikus, aki saját maga nem fegyverforgató ember, ilyen szakértően és megértően viszonyul a vadászathoz.

- Miért fogadták szívesen az ötletet, hogy idén Mórahalmi legyen a megyei vadásznapi?

- A vadásztársadalommal nagyon jó a kapcsolatunk. Rokonszenves a vadászoknak az a törekvése, hogy értékrendjüket, közösségi szemléletüket, kultúrájukat elfogadtassák. Az az erkölcs és rend, amelyet a vadásztársaságok tagjai az országban képviselnek, nekünk tetszik, és úgy gondoltuk, segítünk abban, hogy a vadászatot, a vadgazdálkodást azok is elfogadják, akik eddig idegenkedtek ettől a világtól. Korábban ez úri mulatságnak számított, de ma már

az életünk része, és a természetvédelem része a vadgazdálkodás. Persze még mindig sok konfliktust rejt magában, s ezeknek a konfliktusoknak a feloldásához mi is szeretnénk hozzájárulni.

- Nógrádi Zoltánnak személyesen mi a viszonya a vadászathoz?

- Agrármérnökként végeztem, a vadászatot tanultam is, vizsgáztam belőle. A vadászok erős, összetartó közösséget alkotnak, s ezt nagyon pozitív dolognak tartom. Ehhez a tartalmas közösségi élethez sok szabadidő kell. Nekem az nincsen, de azért örömmel megyek a vadászok társaságába, a rendezvényeikre, a hagyományos vadászbálra vagy a vadásznapi. A mi településünkön is fontos szerepet játszanak, ezért aztán a helyi vadásztársaság és az önkormányzat most közösen kezdett beruházásba: vadászházat építünk. Ez is jelzi, hogy a vadászokban egy olyan közösségi értékrendet becsülünk, amelyet védeni, támogatni és segíteni kell, hisz az érték, amit képviselnek, az egész magyar kulturális értékrendhez tartozik, tehát mindannyiunk érdeke, hogy megmaradjon.

(márok)

Kitüntetések

Kamarai Aranyérem: *Bozó Jánosné* elnök, megyei Diana Vadász-hölgy Klub.

Magyar Vadászatért Érdemérem: *Karikó József* titkár, Megyei Vadászszövetség.

Nimród Vadászérem: *id. Csatlós Péter*, Szentesi Új Barázda Vt, *Csatlós János* elnök, Hódmezővásárhelyi Szakszervezeti Vt., *Dr. Harkai Gyula* elnök, Fehér Sólyom Bérkilövő Vt., *Mulati Imre* hivatásos vadász, Ruzsa és Környéke Földtulajdonos Vt

Gróf Nádasdy Ferenc Emlékplakett: Ruzsa és Környéke Földtulajdonos Vt.

Megeyi Kamarai Érem bronz fokozat (25 év szolgálati idő után): *Gyöngyösi Tibor* hivatásos vadász, Hódmezővásárhelyi Szakszervezeti Vt., *Zatykó Zoltán* hivatásos vadász, Földeáki Dózsa Vt.

Hubertus Kereszt arany fokozat: *Szigeti László* titkár, Székkutasi Petőfi Vadásztársaság.

Hubertus Kereszt ezüst fokozat: *Bognár Sándor* vadászmester, Mártélyi Vadászok Egyesülete, *Dr. Szendrei Gábor*, Deszki Gazdák Vt, *Pintér Imre*, Ásotthalomi Földtulajdonosok Vadgazdálkodó Egyesülete.

Hubertus Kereszt bronz fokozat: *Bóka József* titkár, Mórahalmi Földtulajdonosok Árpád vezér Vt., *Dr. Gyovai Tibor*, Mártélyi Vadászok Egyesülete, *Nagy Tibor* hivatásos vadász, Pankotai Agrár Zrt., *Németh Antal Csaba* hivatásos vadász, Mórahalmi Földtulajdonosok Árpád vezér Vt.

A Csongrád megyei Vadászakamara és Vadászszövetség jövőképéről...

A Csongrád megyei Vadászszövetség küldöttgyűlése 2009 évben úgy döntött, hogy elősegítendő a két vadászati szervezet eredményesebb együttműködését, javítandó a vadászoktól származó bevételek hatékonyabb felhasználását a Csongrád megyei Vadászszövetség elnökének a regnáló kamarai elnököt választotta. A korábban – 2007 évben – megkezdett együttgondolkodás és együttműködés egyik fontos lépéseként megítélésük szerint ez is hozzájárult a 2009 év eddigi vadászati eseményeinek sikeréhez ez a változtatás. Nem gondolom, hogy helyes lenne ezt az utat elhagyni, hiszen akár az érdekképviseleti munka, akár a fenntartható vadászat érdeke is azt kívánja, tovább kell erősíteni a közös tervezést és megvalósítást. A hamarosan megtartandó kamarai választásokra már olvasható a kamarai vezetés programja, azt gondolom helyes, ha ehhez a gondolathoz a Vadászszövetség elképzeléseit is elviekben megpróbáljuk társítani...

A Vadászszövetség az elmúlt esztendő során elvezette az anyagi és az ideológiai háttérét, hiszen az újjáalakult társaságok nem kívántak olyan szervezetnek tagjai lenni, amelynek nem látták a kézzel (is) fogható eredményét. Az elmúlt esztendő során a megerősödött kamarai tevékenység – mely elsősorban a vadászok pénzének kamarai struktúrában való elosztását jelentette – háttérbe szorította a vadászatra jogosultak képviseletét, talán azért is, mert a 2006-2007 évi haszonbérleti szerződések megújításával kapcsolatosan kialakult, és a mai napig a felszín alatt tovább forrongó „cirkusz” nagyon is kiartikultálta a vadásztársasági formában történő vadászat és vadgazdálkodás hosszabb távon való fenntarthatatlanságát! Az elmúlt évek gazdasági folyamatai, az azokhoz kapcsolható gazdasági jellegű törvények ezt a fajta gazdálkodást és vadgazdálkodást az egyesülési törvény alapján létrejött és működtetett vadásztársaságok keretein belül gyakorlatilag ellehetlenítette, és a társaságok jelentős része „penge élen táncolva” éli fel az utolsó tartalékait!!! Ebben a helyzetben talán nem csodálható, ha a VT-k nem kívánnak pénzt áldozni olyan együttműködésre, amely nem hordozza magában a siker fikarcnyi esélyét sem...

Újra kell gondolni az OMVV illetve a megyei Vadászszövetségek metodikáját, működését, egymáshoz való viszonyukat... illetve a lehetséges kitérési pontokat ebből a jelenlegi áldatlan

helyzetből! A Csongrád megyei Vadászszövetség megpróbálna új utakat keresni, mint ahogyan ez eddig is jellemző volt erre a régióra. Az útkeresést azzal kezdenénk talán, hogy új alapokra helyeznénk a tagokkal kialakítandó kapcsolatokat, és átalakítanánk a jelenlegi tagsági viszonyból származó tagdíjat egy életképesebb, ezáltal többek számára elfogadhatóbb formára. Megítélésünk szerint egy szerény, de egyösszegű tagdíj javaslat, mely mindenki számára egyforma, alapkövetelmény a tagok jogainak biztosítása szempontjából, hiszen nem lehet azonos súlya egy szövetségben belül a 10 és a 100 fős, a 2500 és a 25.000 ha-os területű vadászatra jogosultnak, és ha valaki tízszer akkora hozzájárulást fizet, valószínűleg igényli a hozzá kapcsolható nagyságrendű jogosítványokat is... miközben a jó gondolatok, a kiváló meglátások, a hasznosítható vélemények és az önzetlen közösségi munka nem feltétlenül a „nagyssággal” szinkronizál!!! Arról talán nem is beszélve, hogy amennyiben egy elfogadható nagyságrendű (pl. 30.000 Ft/év/VT) tagdíjat sokkal többen – esetleg valamennyi VT egy „első évre” – vállalja, az összegszerűségében is több lehet, mint a jelenlegi bevétel a VT-k 30 %-ától... az erkölcsi siker mellett!!! Ha valami szükséges még, az a program, amit a Vadászszövetség nyújtani kíván!

A 2009-es esztendő – de talán a 2008 is már ilyen volt – előre jelzi, mennyire sérülékeny a VT-k gazdasági helyzete, ha a bakok nem találhatnak megfelelő ellenértékkel „gazdára”, elejtőre... és a rengeteg récérről, fácánról és mezei nyúlról nem is beszélünk, amelyre még ezután kell olyan kuncsaftot találni, aki nem csak akarja, de meg is tudja lőni és nem csak „megpiszkolja” a drága apróvadat!!! És ha ezek a bevételek nem realizálhatók...? A Vadászszövetségnek itt lehet valamit – talán nem is keveset – tenni a vadászatra jogosultak érdekében... de csak a Vadászakamarával összefogva, mert a kezdeti lépésekhez a kamara anyagi háttérre adhatná az alapot!

Azt gondolom nem szabad túl messzire menni a gondolkodásban, de elképzelés szintjén a következő főbb irányvonalak rajzolódhatnak ki a közeli jövőben:

... a Csongrád megyei vadászatra jogosultak nevében működő integrátor egy megye (!) bér vadászati lehetőségeit láthatja, szervezheti, egy megye értékesíthető vadászati és lőtt vad értékesítési lehetőségeit kezelheti, melynek során számos olyan logisztikai szempontot, meglévő inf-

rastruktúrát és kihasználatlan kapacitást vehet igénybe, amelyek bevonása a működésbe rendkívül komoly eredményt generálhat...

... a sok egyéni elképzelés egy gazdasági – de nonprofit(!) – alapon működő rendszer létrehozásának nem csak a feltételei adottak ma a megyében (és persze Magyarországon is) hanem a gazdasági szükségessége is egyre hangsúlyosabban követeli ezt a fajta gondolkodást...

... a mai megyei bér vadászati struktúrában egyre jelentősebb szerepet játszhatnának a megyei bér vadászok (akik mellesleg közel az 50 %-át adják a megye sportvadászainak!)... aki esetenként több száz kilométert utaznak, mert nem tudják a megyéjük kihasználatlan lehetőségeit ...

... az élőnyúl értékesítést – miközben a megye az egyik jelentős „előállító” – nem megyei szervezetek végzik, pedig minden bizonnyal megyei szinten is meg lehetne ezeket a kérdéseket oldani... a gazdasági folyamat részerményei is a megyében aggregálódhatnak...

... az őzhús értékesítés – lőtt vad értékesítés számos lehetőséget kínál, amennyiben a megyében képződött ilyen „termékek” összességével tudnánk kalkulálni...

... egy gazdasági alapon működő szervezet már nyújthat be pályázatot működésre, fejlesztésre ...!!!

Tisztelt Vadászatra Jogosultak!

Ne nyugtasson meg senkit a 2017-ig szóló haszonbérleti szerződések megléte, hiszen a 2011-ben várható külföldiek földvásárlási moratóriuma feloldása nagyban „átrajzolhatja” a vadászati jogosítványokat is!!! A földtulajdonosok elszegényedése, a mezőgazdasági termékek rendkívül alacsony értékesítési lehetősége... mind abba az irányba tereli a gazdákat, hogy bocsássák áruba a földjüket... még akkor is, ha utána zselélérek lesznek a „saját” földjükön!!! Össze kell szednünk a gondolatainkon kívül az erőinket, a szövetségeseinket, és céltudatosan neki kell vészelkedni ennek a feladatnak... hiszen szeretnénk, ha a gyermekeink és az unokáink is vadászhatnának itt Magyarországon, Csongrád megyében.

Hegyes Zoltán
a Csongrád megyei Vadászszövetség
elnöke

Szt. Hubertus Kupa 2009 – Csapatok eredményei

		I.	II.	III.	IV.	V.	össz.	sor.
Para team	Dalka Lajos	15	x	8	15	12,5	95,5	123
	Kasper Máté	12,5	15	3,5	12,5	15		
	Révész András	x	14	x	-3	-		
Maroslelei Ft. Vt.	Luczó Csaba	14	12,5	15	8	9	82,5	100,5
	Kiss Pál	10,5	x	6	-4,5	-		
	Faragó Attila	x	8,5	x	8	9		
Szentesi Új Barázda Vt.	Bezzeg József	12,5	10,5	13	14	14	86	112,5
Mitlasoczkai Imre	6,5	12,5	x	11	-6			
Csatlós Péter	x	x	6	-	12,5			
Makó I Marosmenti Vt.	Marjai Péter	10,5	x	11	8	9	66,5	86,5
Kormos Sándor	8	6	9	8	-8			
Szakács I.	x	6	x	-1	11			
Három a	Megyesi László	4,5	10,5	x	8	7	38,5	45,5
	Gáll Ákos	4,5	3,5	13	-2	-		
	Kovács Mihály	x	x	x	4,5			

Szt. Hubertus Kupa 2009 – Egyéni eredmények

Név	I. forduló	II. forduló	III. forduló	IV. forduló	V. forduló	Összes pontszám	Helyezés
Kasper Máté	12,5	15	3,5	12,5	15	58,5-3,5 = 55	1
Bezzeg József	12,5	10,5	13	14	14	64-10,5 = 53,5	2
Dajka Lajos	15	6	8	15	12,5	56,5-6 = 50,5	3
Luczó Csaba	14	12,5	15	8	9	58,5-8 = 50,5	3
Marjai Péter	10,5	-	11	8	9	= 38,5	5
Mitlasoczkai Imre	6,5	12,5	1	11	6	37-1 = 36	6
Kormos Sándor	8	6	9	8	8	39-6 = 33	7
Megyesi László	4,5	10,5	0	8	7	= 30	8
Révész András	9	14	2	3	-	= 28	9
Szigeti László	0	0	13	12,5	-	= 25,5	10
Faragó Attila	0	8,5	0	8	9	= 25,5	10
Csatlós Péter	2	3,5	6		12,5	= 24	12
Kiss Pál	10,5	2	6	4,5	-	= 23	13
Gáll Ákos	4,5	3,5	13	2	-	= 23	13
Szakács István	0	6	3,5	1	11	= 21,5	14
Kovács Mihály	0,5	8,5	0	4,5	-	= 13,5	15
Hruska Gábor	6,5	1	6		-	= 13,5	15
Török Nándor	0	0	10		-	= 10	16
Komoly Balázs	3	0	0		-	= 3	17
Németh János	0,5	0	0		-	= 0,5	18
Babéj Attila	0	0	0		-	0	
Dr. Dufka Ildikó	0	0	0		-	0	
Snyehola Géza	0	0	0		-	0	

Korong lőtér Szeged mellett!

Nyitva pénteken 12 órától,
vasárnap egész nap. Igény szerint
egyéb napokon is!

Érdeklődni : Mácsai Béla
06-30-9550134

Akció szeptember 14-től október 31-ig!

STIHL és **VIKING**

SZAKKERESKEDÉS ÉS SZAKSZERVIZ

Erdészeti és kertészeti gépek forgalmazása, szervizelése.

Szeged, Pozsonyi Ignác u. 12.
Tel./Fax: 62/423-031
E-mail: info@stihl-szeged.hu
H-P.: 7⁰⁰-15⁰⁰-ig, Szo.: 8⁰⁰-12⁰⁰-ig

Hódmezővásárhely
Dr. Rapcsák András u. 49.
Tel.: 62/533-834
H-P.: 8⁰⁰-16⁰⁰-ig

Makó
Aradi út 99.
Tel.: 20/9413-414
H-P.: 8⁰⁰-15⁰⁰-ig

www.stihl.hu • www.stihl-szeged.hu • www.stihl-viking-szeged.hu